

Biografija:

Antanasije Punoševac (1992, Aleksandrovac) završio je osnovne i master studije kao student generacije na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu 2015. godine u klasi red. prof. Gordana Nikolića, odsek slikarstvo. Doktorirao je na istom fakultetu 2021. godine pod mentorstvom red. prof. Radomira Kneževića.

Član je ULUS-a od 2018. godine. Priredio je trinaest samostalnih izložbi i učestvovao na velikom broju grupnih izložbi.

- 2024. Beograd, Prodajna galerija Beograd, Efemerne utopije, izložba crteža
- 2024. Novi Sad, Galerija SKC, Oblik čoveka, izložba slika i skulptura Antanasija Punoševca, Nenada Gajića i Žarka Bašeskog
- 2023. Beograd, Galerija Štab, Da li si ti ljudsko biće, izložba slika
- 2021. Beograd, Galerija Lucida, Grandiozna empatija, izložba slika
- 2020. Beograd, Galerija ULLUS, Prostori ljudskog prisustva, doktorski umetnički projekat
- 2019. Beograd, Galerija Kolarčevog univerziteta, Arhetipski karakteri
- 2018. Beograd, Galerija '73, Lica, izložba crteža
- 2018. Kruševac, Umetnička galerija, (Samo)posmatranje, izložba akvarela i slika
- 2018. Niš, Galerija savremene likovne umetnosti /Paviljon u Tvrdavi, izložba litografija i crteža, Jelena Petrović i Antanasije Punoševac
- 2018. Novi Sad, Galerija KCNS, Izložba akvarela
- 2017. Kragujevac, Galerija Mostovi Balkana, Lica- izložba crteža
- 2016. Beograd, Galerija DKSG, Prostori lica
- 2015. Beograd, Galerija FLU, Izložba studenata generacije Univerziteta umetnosti u Beogradu za 2015.godinu

Antanasije Punoševac

SOMNOLENTNI SVET

21. OKTOBAR – 2. NOVEMBAR 2025.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

CORPUS ABSENTIA. Granična područja telesnog na ivicama slike

Biti umetnik svog vremena odlika je onih stvaraoca koji su prepoznati od strane sveta umetnosti, koji referišući na spoljašnje okolnosti, socijalne normative, psihološka stanja, kulturne fenomene i refleksije stvarnosti, postaju aktivni i angažovani misliloci i delatnici u (utopijskom) poduhvatu umetničkog poduhvata da rastežu granice realnog i imaginarnog.

Pretrajavanje slike kao tradicionalnog medija kroz vizuelnu kulturu i njena brojna uskrsnuća, svedoče o skoro neobjašnjivoj potrebi kulturne proizvodnje i potražnje u savremenom trenutku, posebno u okviru virtuelnog sveta, koji apsorbuje slikarstvo i njegove poruke prenosi kroz mehanizme algoritma. Svestan i kritički nastrojen prema učmalosti nas kao recipijenata i konzumenata pokretnih slika, koje slika neumorno poziva na zastajkivanje i osluškivanje unutrašnjih stanja, sa željom za trzanjem tela iz stanja hibernacije, Antanasije Punoševac slika kolosalne figurativne predstave, kojima okupira i našu telesnost i iziskuje perceptivni zoom out iz likovnog polja slike.

Ogoljena, subverzivna, izranjajuća tela lazurne kože iz postapokaliptičnog sveta (slike), kao da poništavaju značaj i materijalnost čoveka ali i njegove uloge u svetu današnjice. Pred njegovim slikama ostajemo zbunjeni, naizust opomenuti od strane naših srodnika ili dvojnika u somnolentnom stanju, koji komuniciraju gledajući posmatrača u oči ili pak žmureći, skrivajući se od umetnikovih projekcija budućnosti, u kojoj dezintegracija ljudskosti sasvim sigurna nastupa.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković
Stručni saradnik:
Jelena Pavičević

Savet Galerije:
Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

Slikarski proces Antanasija Punoševca iziskuje dugotrajno i slojevito građenje i razgrađivanje telesnih opni i muskulature figuralnih predstava. Time umetnik ujedno gradi svoju likovnu metodologiju, prožimajući kontemplativno bivanje u slici i studiozno, minuciozno promišljanje ne samo tematike, već i stanja slike u kontekstu savremene srpske umetnosti.

Pixelizacijom likovnog poteza, umetnik simulira pozadinske strukture digitalne slike, ali postepeno dolazeći do likovnih polja tela, naizgled prozirnih, Punoševac opovrgava mehaničnost virtuelnog sveta kolosalnošću bezličnih naličja ljudi.

Ako bismo zamislili mogućnost verbalne komunikacije sa figurama na slikama Antanasija Punoševca, da li bi to bio dijalog ili monolog? Nismo li svi pomalo lazurni u svojoj pojavnosti, te slični ovim kolosima iz ugla kulture individualizma i razmišljamo li o boljem, životnijem sutra ili ćemo umetnicima prepustiti borbu za čovečnost?

Referišući na postulate hiperrealizma, koji se odlikuje tehničkom preciznošću i kritičkom, interpretacijom savremenosti u stanju zamrznutih emocija i pasivnosti duševnih stanja čoveka, Punoševac svoje slike dovodi do ambivalencije – vizuelne potvrde prisutnosti ljudske figure koja je istovremeno materijalizacija psihološke odsutnosti.

Marija S. Đorđević, Istoričarka umetnosti

